

บทที่ 1

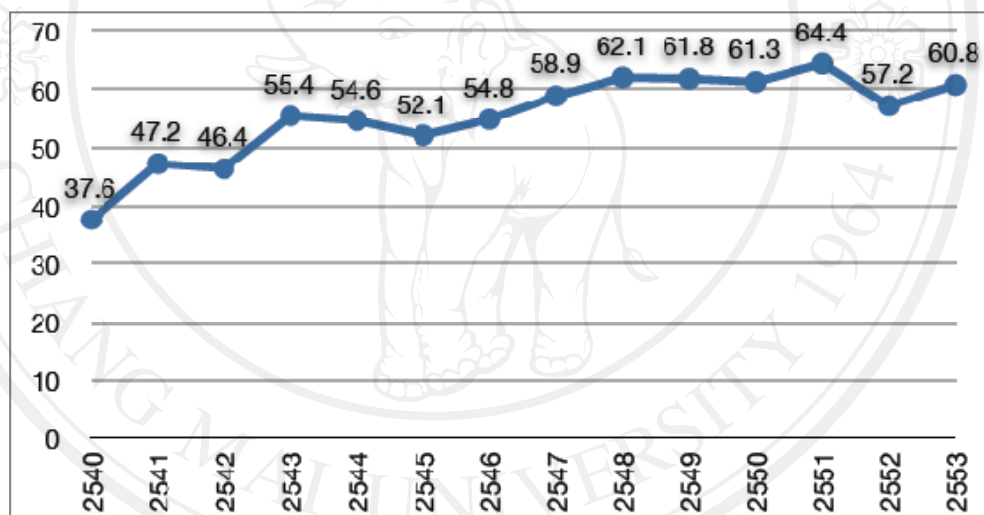
บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ในการค้าระหว่างประเทศ (International Trade) จำเป็นต้องมีเงินเป็นสื่อกลางแลกเปลี่ยนเพราะในแต่ละประเทศนั้นมีสกุลเงินตราที่แตกต่างกันเมื่อมีการค้าขายเกิดขึ้นจึงต้องมีระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่เป็นที่ยอมรับคั้งนั้นระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศจึงถูกพัฒนาขึ้นมาเพราะหากไม่ทราบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราระหว่างประเทศเราก็จะไม่สามารถเปรียบเทียบราคา ระหว่างประเทศได้ซึ่งการที่ค่าเงินหรืออัตราแลกเปลี่ยนอ่อนค่าหรือแข็งค่านั้นจะส่งผลกระทบต่อ การแข่งขันและความได้เปรียบเชิงการค้าเช่นถ้าประเทศใดค่าเงินอ่อนจะทำให้สินค้าส่งออกมีมูลค่าถูก ลงในสายตาคนต่างชาติและสินค้านำเข้ามีมูลค่าสูงในสายตาของคนในประเทศในทางกลับกันหาก ประเทศใดค่าเงินแข็งสินค้าส่งออกจะมีมูลค่าส่งออกมีมูลค่าสูงขึ้นและส่งออกได้น้อยลงแต่ใน ขณะเดียวกันต้นทุนของการนำเข้าสินค้าหรือทุนที่ต่ำลงเช่นกันดังนั้นอัตราแลกเปลี่ยนจึงมี ความสำคัญอย่างมากต่อการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศเพราะอัตราแลกเปลี่ยน (Exchange rate) คือราคาของหน่วยหนึ่งของเงินตราต่างประเทศเมื่อคิดเป็นเงินตราในประเทศ

จากวิกฤตเศรษฐกิจต้มยำกุ้งปี 2540 กดดันให้ประเทศไทยเปลี่ยนจากการใช้ระบบอัตรา แลกเปลี่ยนแบบคงที่(Fixed Exchange Rate)ไปสู่ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวภายใต้การ จัดการ(Managed Floating Exchange Rate Regime) ในวันที่ 2 กรกฎาคมปี 2540 ทำให้ค่าเงินบาท เมื่อเทียบกับเงินตราต่างประเทศสกุลเงินต่าง ๆ นั้นถูกกำหนดจากกลไกตลาดโดยเป็นไปตามอุปสงค์และอุปทานของตลาดเงินตราทั้งในประเทศและต่างประเทศซึ่งธนาคารจะเข้าไปแทรกแซงน้อย ที่สุดและจะกระทำเมื่อจำเป็นเท่านั้นเนื่องจากความไม่แน่นอนของอุปสงค์และอุปทานของเงินตรา ต่างประเทศที่เปลี่ยนไปตามสภาวะทางเศรษฐกิจ ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนมีการเปลี่ยนแปลงขึ้นลง ตลอดเวลาและทำให้เกิดความผันผวนมีมากขึ้นย่อมส่งผลโดยตรงต่อการนำเข้าและการส่งออกของ ประเทศ รวมถึงการส่งผลกระทบต่อดุลการค้าและดุลการชำระเงิน ซึ่งสะท้อนถึงการสร้างความ เจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของประเทศอีกด้วย

ในปัจจุบันกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalization) มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่างๆ ในโลกอย่างมากเมื่อโลกติดต่อและสื่อสารกันอย่างไร้พรมแดนด้วยเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าทำให้เกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการค้าระหว่างประเทศเป็นไปอย่างเสรีและสะดวกรวดเร็ว ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้นโยบายในแต่ละประเทศสนับสนุนการเปิดการค้ากับต่างประเทศ (Open Economy) นอกจากนี้แล้วยังมีการเจรจาเปิดเขตการค้าเสรี (Free Trade Area) เพื่อเอื้อประโยชน์และพึ่งพากันระหว่างประเทศคู่ค้าเช่นเดียวกับประเทศไทยที่พึ่งพาภาคการส่งออกเป็นส่วนใหญ่โดยจะเห็นได้จากรูปที่ 1.1 แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยมีระบบเศรษฐกิจแบบเปิด (Open Economy) มากขึ้นเรื่อยๆ เห็นได้จากปี พ.ศ. 2540 สัดส่วนมูลค่าการส่งออกต่อ GDP คิดเป็นร้อยละ 37.6 แต่สัดส่วนมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 60 ปี 2553 ที่ผ่านมาสัดส่วนมูลค่าการส่งออกคิดเป็นร้อยละ 60.8 ต่อ GDP

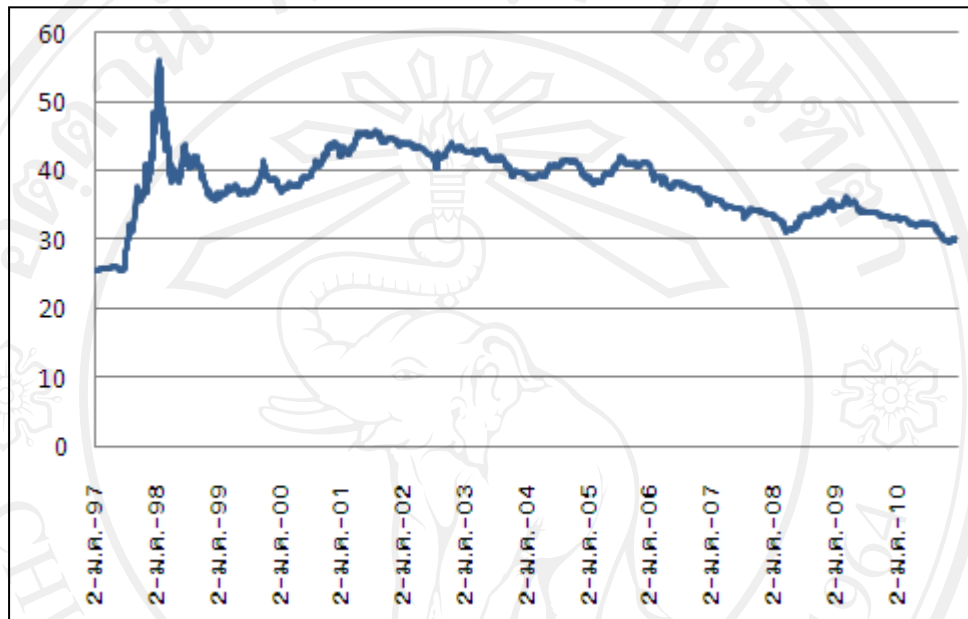

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทยและการคำนวณ

รูปที่ 1.1 สัดส่วนมูลค่าสินค้าออกต่อผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ ณ ปีฐาน ระหว่างปี พ.ศ. 2540 ถึง ปี พ.ศ. 2553

หลังจากที่ประเทศไทยมีการปรับอัตราแลกเปลี่ยนไปสู่การจัดการแบบลอยตัวภายใต้การจัดการ (Managed Floating Exchange Rate Regime) ค่าเงินบาทก็มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเห็นได้จากรูปที่ 1.2 แสดงให้เห็นถึงอัตราแลกเปลี่ยนของเงินบาทเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐโดยจากเดิมอัตราแลกเปลี่ยนเฉลี่ยอยู่ที่ 25 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐก็เริ่มมีค่าสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและมากที่สุดอยู่ที่ 54.96 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐในเดือนมกราคม 2541 ซึ่งเป็นช่วงที่ค่าเงินบาทอ่อนที่สุดแม้ในระยะเวลาต่อมาการจัดการด้านความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนดีขึ้นส่งผลให้ความผันผวนมีค่า

ลดลงและมีเสถียรภาพมากขึ้นจนกระทั่งปลายปี 2548 ค่าเงินบาทเริ่มกลับมาแข็งค่าขึ้นและต่อเนื่องมาตลอดปี 2553 โดยค่าเงินบาททำสถิติแข็งค่ามากที่สุดในรอบ 13 ปีในเดือนพฤศจิกายนที่ระดับ 29.57 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐซึ่งถ้าเทียบกับเดือนมกราคมในปีเดียวกันอยู่ที่ระดับ 33.15 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐพบว่าเงินบาทแข็งค่าคิดเป็นร้อยละ 10.8

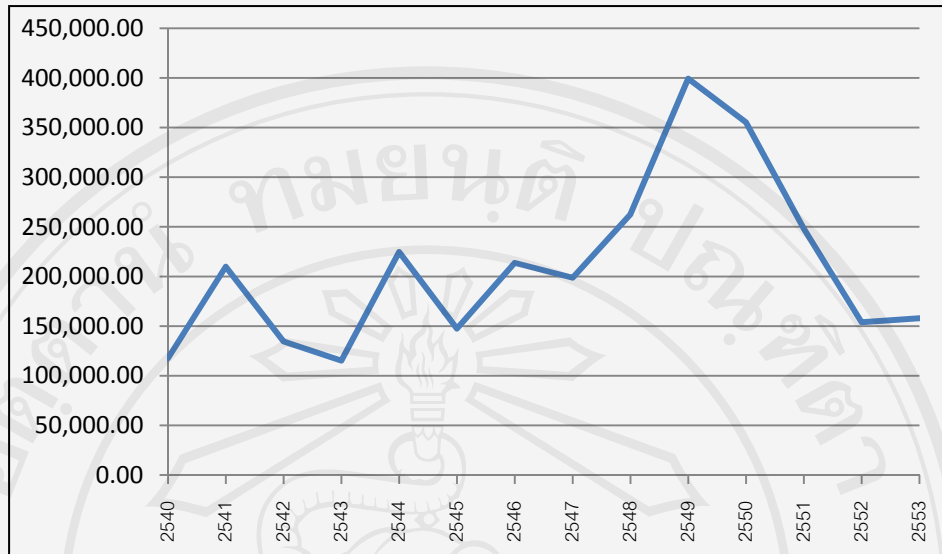

ที่มา:IMF

รูปที่ 1.2 อัตราแลกเปลี่ยนของเงินบาทเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ ระหว่างปี พ.ศ. 2540 ถึงปี พ.ศ. 2553

นอกจากนี้แล้วการลอยตัวของค่าเงินบาทยังเป็นการดึงดูดให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนเพิ่มขึ้น จะเห็นได้จากรูปที่ 1.3 แสดงปริมาณเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment) ที่มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2540 เหตุเพราะเงินตราต่างประเทศเมื่อแลกเปลี่ยนเป็นเงินบาทแล้วจะมีปริมาณมากขึ้น อีกทั้งการเข้ามาตั้งอุตสาหกรรมผลิตสินค้าที่ส่งออกในไทยยังได้เปรียบจากการที่ค่าเงินบาทอ่อนตัว ทำให้สินค้าที่ผลิตในไทยมีราคาต่ำลงในสายตาของชาวต่างชาติ

(หน่วย: ล้านบาท)

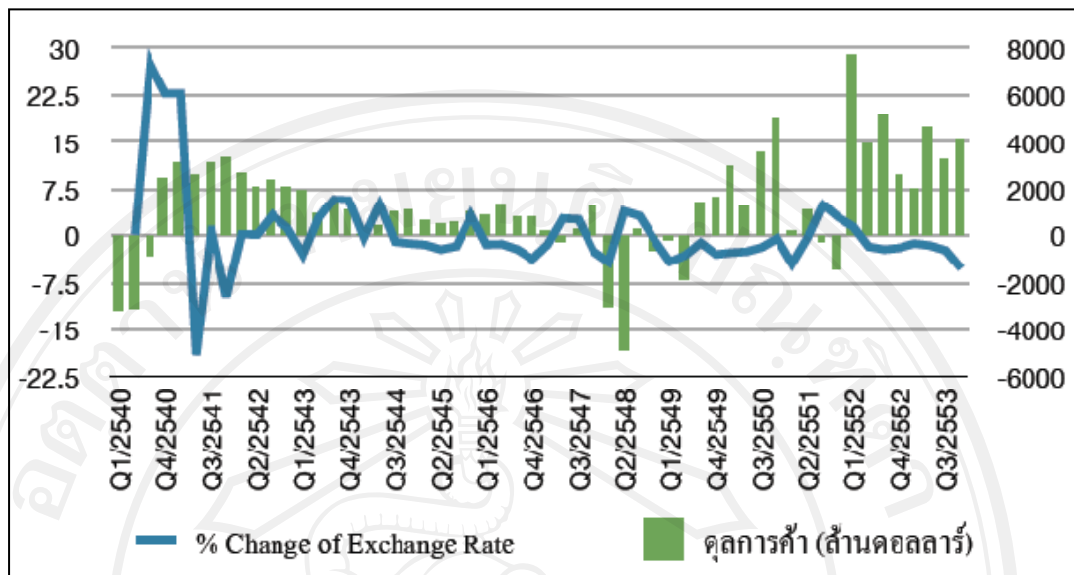

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

รูปที่ 1.3 การลงทุน โดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment) รายปี ระหว่างปี พ.ศ. 2540 ถึง ปี พ.ศ. 2553

เงินบาทจึงเหมือนสินค้าชนิดหนึ่งคือถ้าสินค้ามีมากเกินไปราคาจะลดลงหากมีน้อยเกินไปราคาจะเพิ่มขึ้นการที่เงินบาทแข็งค่าขึ้นแสดงว่าเงินบาทมีน้อยเมื่อเทียบกับความต้องการและการที่ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงแสดงว่าเงินบาทมีมากเมื่อเทียบกับความต้องการในตลาดเช่นถ้าระบบเศรษฐกิจมีการส่งออกมากขึ้นทำให้ปริมาณเงินสกุลต่างประเทศไหลเข้าประเทศมากขึ้นความต้องการซื้อเงินบาทก็จะมีมากขึ้นและทำให้ค่าเงินบาทแข็งขึ้นซึ่งการไหลเข้าของเงินจากต่างประเทศเหล่านี้จะส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจของไทยทั้งทางดีและทางลบดังนั้นถ้ามีเงินลงทุนเข้ามาในปริมาณที่พอดี รวมถึงมีการจัดการที่ดีก็จะช่วยส่งเสริมระบบเศรษฐกิจให้ดีขึ้น

เพราะถ้าอัตราแลกเปลี่ยนมีความผันผวนก็จะส่งผลต่อระบบเศรษฐกิจเช่นจากรูปที่ 1.4 แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนกับดุลการค้าซึ่งจะเห็นว่าในช่วงที่อัตราแลกเปลี่ยนมีการแข็งค่าขึ้นดุลการค้าก็จะมีค่าลดลงในทางกลับกันในช่วงที่อัตราแลกเปลี่ยนมีค่าอ่อนลงดุลการค้าก็จะมีค่าเพิ่มขึ้น

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย และการคำนวณ

รูปที่ 1.4 การเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนอ้างอิงเงินบาทต่อดอลลาร์ สหรัฐฯ และมูลค่าทองคำรายไตรมาส ระหว่างปี พ.ศ. 2540 ถึง ปี พ.ศ. 2553

ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ในการจัดการและดูแลไม่ให้ค่าเงินบาทแข็งหรืออ่อนจนเกินไป โดยการใช้เครื่องมือต่างๆ เช่น การกำหนดอัตราดอกเบี้ยหรือการเข้าแทรกแซงตลาดในบางครั้งเป็นต้น เพื่อให้อัตราแลกเปลี่ยนอยู่ในระดับที่เหมาะสมและสะท้อนถึงสภาพเศรษฐกิจของประเทศอย่างแท้จริง เพราะหากอัตราแลกเปลี่ยนแข็งค่าหรืออ่อนค่ามากเกินไปย่อมส่งผลกระทบต่อตัวแปรทางเศรษฐกิจในระบบไม่ว่าทางใดก็ทางหนึ่ง ซึ่งจะส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศขาดความมีเสถียรภาพ

สำหรับหน้าที่ในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจนั้น ประกอบด้วย การรักษาเสถียรภาพภายในและภายนอก โดยการรักษาเสถียรภาพภายใน ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพของระดับราคาภายในประเทศ ส่วนการรักษาเสถียรภาพภายนอก ได้แก่ การรักษาเสถียรภาพของดุลการค้าและบริการ ดุลบัญชีเดินสะพัด และดุลการชำระเงิน ดังนั้นธนาคารจึงมีหน้าที่ดูแลเสถียรภาพทั้งในภาวะที่เศรษฐกิจขาดเสถียรภาพ และภาวะที่เศรษฐกิจเป็นปกติ ซึ่งต้องพยายามปรับระดับราคา และอัตราดอกเบี้ยให้มีความยืดหยุ่น เพื่อให้กลไกตลาดสามารถทำงานได้

เนื่องจากระดับราคาสินค้าเมื่อปรับตัวสูงขึ้นเรื่อยๆ จะทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ (inflation) หากเงินเฟ้อเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย (Mild Inflation) จะมีผลดีต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจให้ขยายตัว เนื่องจากเป็นสิ่งที่จูงใจให้ผู้ประกอบการลงทุนมากขึ้น แต่ในทางกลับกันหากภาวะเงินเฟ้อเพิ่มมากขึ้นและมีความ

ผันผวนมาก จะทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้ออย่างรุนแรง (Hyper Inflation) อีกทั้งยังทำให้เงินมีมูลค่าลดลง เพราะผู้บริโภคจะซื้อสินค้าได้น้อยลงในจำนวนเงินที่เท่าเดิมหรือหากอยากได้ปริมาณสินค้าที่เท่าเดิม ผู้บริโภคต้องจ่ายเงินแพงขึ้น ส่งผลให้เงินที่ออมไว้ในอนาคตมีความสามารถในการจับจ่ายน้อยลง อีกทั้งยังทำให้รายได้จากอัตราดอกเบี้ยมีค่าลดลงส่งผลกระทบต่อปัญหาค่าครองชีพที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นปัญหาต่อระบบเศรษฐกิจและเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาของประเทศ

ทั้งนี้อัตราดอกเบี้ยสามารถมองได้สองด้านคือ ด้านหนึ่งเป็นรายได้ หรือผลตอบแทนที่ผู้ออมได้รับ อีกด้านหนึ่งเป็นต้นทุนที่ผู้กู้ยืมต้องจ่าย ดังนั้นการที่ผู้ออมจะเลือกลงทุนทางการเงินชนิดใดหรือไม่ นั่นไม่ได้ขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยที่ได้รับแต่เพียงอย่างเดียว เพราะค่าของเงินในอนาคตมักจะไม่แน่นอนและผันแปรไปตามภาวะเงินเฟ้อ ทั้งนี้เนื่องจากในตลาดเงินแต่ละประเทศ อัตราดอกเบี้ยที่เป็นตัวเงิน (Nominal Interest Rate) จะเท่ากับอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (Real Interest Rate) บวกอัตราเงินเฟ้อที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (Expected Inflation Rate) ตามผลกระทบแบบฟิชเชอร์ (Fisher Effects) ของ Irving Fisher ส่งผลให้ผู้มีอำนาจในการกำหนดนโยบายและการวางแผนขององค์กรต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนได้มีการนำตัวแปรเศรษฐกิจที่สำคัญทั้งสองมาประกอบพิจารณาในการตัดสินใจกำหนดนโยบายและแผนงานต่างๆ (ฉิษา พุศรีนิวล, 2552)

ดังจะเห็นได้จากรายงานภาวะเศรษฐกิจไทย ไตรมาสที่สี่ทั้งปี 2553 และแนวโน้มปี 2554 จากสำนักยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค ฉบับวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2554 รายงานว่า คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) มีมติปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มขึ้นจากแนวโน้มแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่สูงขึ้นในไตรมาสสี่ของปี 2553 ร้อยละ 0.25 ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 1.75 ณสิ้นไตรมาสสาม 2553 เป็นร้อยละ 2.00 ณสิ้นไตรมาสสี่เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจที่เติบโตต่อเนื่องและภาวะเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มแรงตัวสูงขึ้น ซึ่งในช่วงครึ่งปีแรกเป็นการดำเนินนโยบายอัตราดอกเบี้ยต่ำเพื่อกระตุ้นการฟื้นตัวของเศรษฐกิจโดยคงอัตราดอกเบี้ยไว้ที่ร้อยละ 1.25 ต่อปีต่อมาในครึ่งปีหลังเมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวอย่างชัดเจนได้มีการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายรวม 3 ครั้งและครั้งล่าสุดในเดือนมกราคม 2554 ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายอีกร้อยละ 0.25 เป็นร้อยละ 2.25 ต่อปีเพื่อลดแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวต่อเนื่องของอุปสงค์ในประเทศและต่างประเทศ อีกทั้งแนวโน้มราคาน้ำมันและสินค้าโภคภัณฑ์ที่สูงขึ้น

จึงเป็นที่น่าสนใจที่จะศึกษาว่าความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย และระดับราคาสินค้า มีความสัมพันธ์อย่างไรและลักษณะใด ต่อตัวเศรษฐกิจมหภาค ประกอบด้วยดุลการค้าการลงทุนจากต่างประเทศ (FDI) และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) ซึ่งจะเป็นแนวทางแก่ผู้กำหนดนโยบายทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อนำไปใช้ในการพิจารณาเพื่อปรับปรุงนโยบายที่มีผลต่อ

นโยบายด้านการเงิน การค้าระหว่างประเทศ และรายได้ประชาชาติ อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและนักลงทุนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ในการวางแผนธุรกิจและการลงทุน

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์และผลกระทบของความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ยและระดับราคาสินค้าที่มีต่อดุลการค้า การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศไทย

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

การศึกษานี้จะเป็นแนวทางแก่ผู้กำหนดนโยบายทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อนำไปใช้ในการพิจารณาเพื่อปรับปรุงนโยบายเกี่ยวกับอัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ยและการควบคุมเงินเพื่อที่มีผลต่อนโยบายด้านการเงิน การค้าระหว่างประเทศ และรายได้ประชาชาติ อีกทั้งยังเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและนักลงทุนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ ในการวางแผนธุรกิจและการลงทุน

1.4 ขอบเขตการศึกษา

การศึกษานี้จะใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ประเภทอนุกรมเวลา (Time Series Data) โดยเป็นข้อมูลย้อนหลังรายไตรมาส ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 ปี พ.ศ.2540 ถึง ไตรมาสที่ 4 ปี พ.ศ. 2553 จำนวน 52 ข้อมูล ซึ่งในการศึกษาจะประกอบด้วย 2 ส่วน

1) ทำการศึกษาความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน อัตราดอกเบี้ย MLR และระดับราคาสินค้าที่วัดจากอัตราการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index)

2) ศึกษาผลกระทบและความสัมพันธ์ของความผันผวนของตัวแปรที่มีต่อ ดุลการค้าที่วัดจากอัตราส่วนระหว่างมูลค่าการส่งออกเปรียบเทียบกับมูลค่าการนำเข้า การลงทุนโดยตรงระหว่างประเทศ และผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

โดยข้อมูลทางสถิติได้มาจาก ข้อมูลอ้างอิงจาก ธนาคารแห่งประเทศไทย กระทรวงพาณิชย์ และ ศูนย์การเงินและการลงทุน (Financial and Investment Center: FIC)

1.5 นิยามศัพท์

ความผันผวนคือค่าที่แสดงถึงการเคลื่อนไหวของผลตอบแทนของอัตราแลกเปลี่ยนที่มีการเคลื่อนไหวขึ้นลงเท่าใด

เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) หมายถึง เงินลงทุนจากต่างประเทศทั้งในรูปของทุนเรือนหุ้น เงินกู้และผลกำไรสะสม โดยต้องถือหุ้นเกินร้อยละ 10 และมีสิทธิในการบริหารจัดการ แต่กรณีของประเทศไทยไม่นับกำไรสะสม นอกจากนี้เงินทุนโดยตรงจากต่างประเทศในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง เฉพาะภาคเอกชนที่ไม่ใช่ธนาคาร

ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) หมายถึง มูลค่าของสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นภายในประเทศในระยะเวลาหนึ่ง โดยไม่คำนึงถึงว่าทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ จะเป็นทรัพยากรของพลเมืองในประเทศหรือเป็นของชาวต่างประเทศ ในทางตรงกันข้าม ทรัพยากรของพลเมืองในประเทศแต่ไปทำการผลิตในต่างประเทศก็ไม่นับรวมไว้ในผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ

ดุลการค้า (Trade Balance) หมายถึง ผลต่างสุทธิระหว่างสินค้าออกกับสินค้าเข้าที่เก็บรวบรวมจากใบขนสินค้าโดยกรมศุลกากรซึ่งแสดงถึงปริมาณและมูลค่าสินค้าที่มีการนำเข้าและส่งออกนอกอาณาจักรและเพื่อให้เป็นไปตามค่านิยมของดุลการชำระเงินจึงมีการปรับสถิติบางรายการของกรมศุลกากรได้แก่ธุรกรรมระหว่างผู้มีถิ่นฐานในประเทศด้วยกันเช่นสินค้าที่ได้รับเอกสิทธิ์ทางการทูตหรือสินค้าที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงความเป็นเจ้าของเช่นสินค้าที่ส่งไปซ่อมแซมสินค้าที่นำเข้ามาชั่วคราวสินค้าตัวอย่างและสินค้าเช่าเป็นต้นรวมถึงสินค้าที่มีการนำเข้าและส่งออกจริงแต่ไม่ผ่านพิธีการศุลกากรเช่นสินค้าทหารไฟฟ้าและเครื่องบินพาณิชย์เป็นส่วนหนึ่งของดุลบัญชีเดินสะพัด

ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัว (Floating Rate) หมายถึงระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ปล่อยให้การซื้อขายเงินตราต่างประเทศเป็นไปอย่างเสรี

ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบมีการจัดการ (Managed Floating Exchange Rate System) หมายถึงอัตราแลกเปลี่ยนที่มีกลไกการปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์และอุปทานเงินตราต่างประเทศเช่นเดียวกับระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวเสรีแต่มีการแทรกแซงระดับอัตราแลกเปลี่ยนโดยธนาคารกลางหรือธนาคารแห่งประเทศไทย ในการกำกับดูแลระดับอัตราแลกเปลี่ยนให้มีเสถียรภาพเหมาะสมกับสถานะเศรษฐกิจเป็นระบบอัตราแลกเปลี่ยนที่ประเทศไทยใช้ในปัจจุบัน

อัตราแลกเปลี่ยน (Exchange Rate) ราคาต่อหน่วยของเงินตราต่างประเทศที่คิดเป็นเงินตราภายในประเทศการค้าระหว่างประเทศจะเกี่ยวข้องกับการใช้เงินตราต่างประเทศต่างๆอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศกำหนดโดยตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจึงมีค่าของเงินสกุลที่แตกต่างกันตัวอย่างเช่น 35 บาทเท่ากับ 1 ดอลลาร์สหรัฐดังนั้นอัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์จะเท่ากับ 35 : 1